

ри-тъ, та не имъ дохаждало на умъ да покорятъ Италия и да смирятъ якоглави-тъ папи.

Въ полвина-та на VIII вѣкъ папи-тъ влѣзохъ въ близни сношения съ френски-тъ краліе. Папа Захария съ свое-то духовно влияние помогна на Пипина Кратки да отърве престола на Меровинги-тъ. Пипинъ за направена-та му услуга побѣди Лонгобарди-тъ, които притеснявали папа-та. Пипинова синъ Карлъ Велики съвсемъ пакъ уништожи Лонгобардско-то царство и съ свои-тъ завоевания до толкози се усили, што-то папа-та билъ принуденъ безусловно да се покорява на негова-та всеилна воля. За зла честь, въ глава-та на Карла дойде отнегдѣ смѣта-та онази мисль, която стана причина на толкози страшна глѣчка въ Византийска-та имперія. Карлъ стана иконоборецъ! — не стига туй, ами опште и заръча на единъ отъ свои-тъ придворни учени да напише едно цѣло богословско съчинение върху иконоборство-то. Папа-та са намѣри въ чудо. Догматическа-та последователность изискваше отъ него да прокълне Карла като еретикъ, а да влѣзе въ по-близки сношения съ Византия. Ала Карлъ бѣше твърдѣ силенъ, Византия твърдѣ слаба, а Папа-та твърдѣ хитаръ. Папа-та никакъ се не противилъ на Карлово-то богословско учение, макаръ и да било то еретическо, а съ православна-та Византия — не штѣлъ да се сближава за да се не развали съ Карла.

Сжшто такъвзи дипломатически характеръ иматъ и распри-тъ между папа Николая I и Цариградския патриархъ Фотия, които распри станали и причина